

Сборник съдебна практика

Дело C-373/13

Н. Т.
срещу
Land Baden-Württemberg

(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg)

„Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Граници, убежище и имиграция — Директива 2004/83/ЕО — Член 24, параграф 1 — Минимални стандарти относно условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Отнемане на разрешението за пребиваване — Условия — Понятие за императивни причини, свързани с националната сигурност или общественения ред — Участие на лице със статут на бежанец в дейностите на организация, включена в изготвения от Европейския съюз списък на терористичните организации“

Резюме — Решение на Съда (първи състав) от 24 юни 2015 г.

1. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Отнемане на разрешението за пребиваване — Допустимост — Условия*
(член 21, параграфи 2 и 3 и член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 на Съвета)
2. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Методи — Буквално, систематично и телеологично тълкуване*
3. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Текстове, изготвени на различни езици — Еднакво тълкуване — Разлики между текстовете на отделните езици — Отчитане на общата структура и целите на съответната правна уредба*
(член 21, параграф 2 и член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 на Съвета)
4. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Отнемане на разрешението за пребиваване — Императивни причини, свързани с националната сигурност или общественения ред — Понятие — Подпомагане от лице със статут на бежанец, на дейностите на организация, включена в изготвен от Европейския съюз списък на терористичните организации — Включване — Неизпълнение на предвидените условия за прилагане на изключението от принципа за забрана на*

връщането — Липса на последици — Задължение на компетентните органи да извършат индивидуална преценка на конкретните факти във връзка с действията както на посочената организация, така и на бежанеца

(Обща позиция 2001/931/ОВППС на Съвета; член 21, параграф 2 и член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 на Съвета)

5. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Директива 2004/83 — Отнемане на разрешението за пребиваване — Решение за експулсиране на бежанеца вследствие на отнемането — Спиране на изпълнението на това решение — Лишаване от достъп до правата и предимствата, гарантирани в глава VII от Директивата — Недопустимост*

(глава VII и член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 на Съвета)

1. Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила трябва да се тълкува в смисъл, че вече издадено на бежанец разрешение за пребиваване може да бъде отнето или на основание член 24, параграф 1 от тази директива, когато са налице императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, по смисъла на тази разпоредба, или съгласно член 21, параграф 3 от посочената директива, когато има основание за прилагане на изключението от принципа за забрана на връщането, предвидено в член 21, параграф 2 от същата директива.

Това тълкуване е в съответствие с общата структура на Директива 2004/83. Член 24, параграф 1 от тази директива допълва член 21, параграф 3 от нея, доколкото разрешава имплицитно, но по необходимост на съответната държава членка да отнема разрешение за пребиваване или да прекратява действието му — включително в случай че не са изпълнени условията по член 21, параграф 2 от посочената директива — когато императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, обосновават това.

Освен това възможността на държава членка да отнеме разрешение за пребиваване, издадено преди това на бежанец, съответства на очевидни изисквания на логиката. Всъщност не би могла да се изключи възможността държава членка, която е издала разрешение за пребиваване на бежанец, впоследствие съвсем случайно да узнае за извършени от него преди издаването на разрешението деяния, които, ако са били известни на тази държава членка в подходящия момент, са щели да попречат на издаването на това разрешение за пребиваване поради императивни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред. Все пак би било несъвместимо с преследваната с Директива 2004/83 цел, ако в подобно положение няма възможност за отнемане на вече издаденото разрешение за пребиваване. Този извод се налага на по-силно основание, когато деянията, за които е обвинен съответният бежанец, са извършени след издаването на въпросното разрешение за пребиваване.

(вж. точки 50, 54 и 55; точка 1 от диспозитива)

2. Вж. текста на решението.

(вж. точка 58)

3. Вж. текста на решението.

(вж. точки 59—62)

4. Подкрепата за терористична организация, включена в списъка в приложение към Обща позиция 2001/931 за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, може да представлява една от „императивни[те] причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред“ по смисъла на член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила дори и да не са изпълнени условията по член 21, параграф 2 от нея.

Всъщност понятието „императивни причини“ по смисъла на член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 има по-широк обхват от понятието „сериозни основания“ по смисъла на член 21, параграф 2 от тази директива и някои обстоятелства, които не са достатъчно сериозни, за да позволят на държава членка да приложи изключението по член 21, параграф 2 и да приеме решение за връщане, могат все пак да позволят на държавата членка да лиши съответния бежанец от разрешението му за пребиваване в съответствие с член 24, параграф 1 от същата директива. За да може предоставено на бежанец разрешение за пребиваване да бъде отнето на основание член 24, параграф 1 от посочената директива поради оказваната от бежанеца подкрепа на такава терористична организация, компетентните органи все пак трябва под контрола на националните съдилища да извършат индивидуална преценка на конкретните факти във връзка с действията както на организацията, така и на бежанеца.

(вж. точки 75 и 99; точка 2 от диспозитива)

5. Когато държава членка реши да отведе бежанец, чието разрешение за пребиваване е отнето на основание член 24, параграф 1 от Директива 2004/83 относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, но спира изпълнението на това решение, не е съвместимо с посочената директива той да бъде лишен от достъп до гарантираните в глава VII от нея предимства, освен ако не е приложимо изрично предвидено в същата директива изключение.

Всъщност, макар и лишено от разрешение за пребиваване, заинтересованото лице остава бежанец и на това основание продължава да се ползва с предимствата, гарантирани на бежанците в глава VII от Директива 2004/83. С други думи, държавата членка не разполага с право на преценка за това дали да продължи да предоставя или да откаже да предостави на този бежанец съществените предимства, гарантирани в посочената директива. Бежанците получават тези права вследствие на предоставянето на статут на бежанец, а не на издаването на разрешение за пребиваване, поради което, докато се ползва с този статут, бежанецът трябва да разполага с така гарантираните в Директива 2004/83 права и те могат да бъдат ограничавани само ако са изпълнени условията по глава VII от нея, като държавите членки нямат право да налагат други, непредвидени в нея ограничения.

(вж. точки 95, 97 и 99; точка 2 от диспозитива)